

ת"פ 30543/04/18 - מדינת ישראל, תביעות ירושלים נגד אחמד זגל,

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 30543-04-18 מדינת ישראל נ' זגל(אחר/נוסף)

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
	תביעות ירושלים
	נגד
	אחמד זגל,
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד אחמד עואודה
הנאשם	

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של התפרצות למקום מגורים לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וגניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין. מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 2.4.2018 או בסמוך לו, הגיע הנאשם לדירת שכנו חאפט' קייסי (להלן - **המתלונן**). עם הגיעו לדירה פתח הנאשם את דלת הכניסה, שהיתה סגורה אך לא נעולה, נכנס לתוך הבית וניגש לחדר השינה ואל ארון הבגדים, אותו פתח והבחין בתיק צד השייך למתלונן. הנאשם פתח את תיק הצד ונטל מתוכו ₪ 17,500 במזומן אשר הוחזקו בתיק הצד ע"י המתלונן. לאחר מכן עזב הנאשם את הדירה כאשר הכסף עמו מתוך כוונה לשלול אותו שלילת קבע מבעליו.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה טוענת כי יש להטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר וענישה נלווית בהתאם למתחם ענישה שבין 12-ל-24 חודשים והפנתה בהקשר זה לפסיקה. לטעמו של ב"כ המאשימה, עו"ד בן חמו, יש חומרה בכך שהנאשם ניצל את מידת קרבתו וחברותו למתלונן וגנב ממנו את הכסף, תוך פגיעה בערכים מוגנים כקניין, תחושת ביטחון ופרטיות.

מאידך, הסניגור עו"ד עואודה, טוען כי ניתן להסתפק בעונש של של"ץ כהמלצת שירות המבחן, לנוכח נסיבותיו המיוחדות של המקרה, העובדה שהנאשם החזיר מיד את הכסף, הביע חרטה על המעשה כבר בשלב החקירה, נטל אחריות מלאה והגיע לסולחה עם המתלונן, שהנו שכנו וכמו בן משפחתו מבחינת הקרבה ביניהם. הוא היפנה לגילו הצעיר והיעדר עברו הפלילי של הנאשם.

תסקיר

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה מדובר בנאשם כבן 19 רווק המתגורר עם הוריו. הוא סיים 12 שנות לימוד והוא בעל תעודת בגרות, ללא רישום פלילי. בגיל 17 החל לצאת ולעבוד לפרנסת המשפחה. בנערותו הסתובב עם חברה שולית ועבריינית שהייתה לה השפעה שלילית עליו. בני משפחתו התערבו בחייו בעקבות מעצרו בתיק זה והדבר הביא לשינוי מסלולו חזרה למסלול נורמטיבי, תוך שהוא עסוק בתכנון עתידו. עולה כי משפחתו נורמטיבית וחיובית. הנאשם תיאר באוזני שירות המבחן את הספונטניות שבה בוצעה העבירה בחזקת היעדר תכנון וניצול הזדמנות, כשנכנס לבית שכניו, עמם מיוודד, במטרה אחת, כשהוא מתפתה לקחת את הכסף. שירות המבחן ציין כי הנאשם שלל את הכוונה לשלול את הכסף שלילת קבע מהמתלון ולכן סבר כי נטילת האחריות אינה שלמה. אין מחלוקת, כי הכסף הוחזר במלואו למתלון וכי בין הצדדים הושגה סולחה והיחסים ביניהם תקינים. המתלון אף אמר כי אינו מעוניין שהנאשם יכנס לכלא בשל המעשה והוא מבחינתו מסתפק בהשבת כספו, כפי שאירע. שירות המבחן שקל את שיקוליו וסבר כי יש להטיל על הנאשם עונש חינוכי בדמות של"ץ, מאסר על תנאי ופיצוי כספי למתלון.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - עבירות רכוש פוגעות במרקם חיי היומיום, ואף פוגעות בקניינו של אדם ובפרטיותו במיוחד כשהן מבוצעות בביתו של האדם. בעניינו, נראה לי כי הפגיעה באמון שבין הנאשם למתלון ומשפחתו הוא הערך העיקרי שנפגע במקרה זה. צודק הסניגור כי אין מדובר ב"התפרצות לדירה" בנסיבות ביצוע רגילות, אלא בכניסה לדירת שכן, כשהנאשם הוא בן בית שם. כך שבעצם ביצוע העבירה בנסיבותיה, לא היה טמון פוטנציאל מסוכנות כפי שקורה ברגיל.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: אין מדובר במעשה מתוכנן; מדובר במעשה באחריותו הבלעדית של הנאשם; הנזק שנגרם מהעבירה הוא הפגיעה באמון שבין הצדדים ובקניינו של המתלון, אלא שבפועל הכסף הוחזר והנזק הסתכם בתחושות שלוו כתוצאה מהעבירה; הנאשם ניצל רגע ולא עמד בפיתוי וביצע את העבירה מחוסר שיקול דעת ורצון לרווח מהיר; הנאשם ביצע את העבירה מעט לאחר שעבר את גיל 18, והדבר משליך על יכולתו להימנע מעשיית המעשה ושיקול דעתו הבלתי בוגר בעליל.

מדיניות הענישה הנוהגת - העונש הראוי לעבירות התפרצות וגניבה הוא לרוב מאסר בפועל, אך הפסיקה מגוונת וישנם מקרים המסתיימים בעונשים של של"ץ ועבודות שירות, הכל בהתאם לנסיבות המעשה והעושה. [ר' למשל: עפ"ג (מחוזי מרכז) 14167-10-15 דרבאי נ' מ"י, (מיום 9.2.2016)].

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה בנסיבות ביצוע העבירה הספציפיות צריך לעמוד על בין של"ץ ל-6 חודשי מאסר בפועל לרבות בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40א' לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן

קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם ללא כל רישום פלילי; הוא צעיר מאוד ובתחילת חייו הבוגרים; עונש מאסר יפגע קשות בנאשם בהיעדר ניסיון מלבד מעצרו; הנאשם נטל אחריות מלאה למעשיו והדבר בא לידי ביטוי במועד נטילת האחריות ובראיות שהביא הסניגור לרבות הציטוטים מתיק החקירה, עליהם לא חלקה המאשימה; המעשה תוקן בהחזרת כל הסכום מיד עוד טרם מעצרו של הנאשם כאשר נחתם הסכם סולחה בין הצדדים והם יישרו את ההדורים ביניהם - בית המשפט העליון הכיר בקיומה של סולחה כרכיב רלבנטי לקולא בעת גזירת הדין [ר': ע"פ 2888/15 חדיירי נ' מ"י (מיום 28.12.16), פסקה 19].

המיקום במתחם - בנסיבות האמורות, יש למקם את הנאשם בתחתית מתחם הענישה.

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 350 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו בהתאם לתוכנית שיכין שירות המבחן ויגישה לבית המשפט עד ליום 9.8.2018. כדי לתת שהות למאשימה, לא אקבע מועד לתחילת של"ץ בתוך תקופה אפשרית לערעור.
- ב. 4 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם את העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום;
- ג. התחייבות בסך 10,000 ₪ שלא לעבור את העבירות בהן הורשע הנאשם בתוך 24 חודשים מהיום, או 20 ימי מאסר תמורתה אם לא תיחתם. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

יש לשלוח לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ו תמוז תשע"ח, 09 יולי 2018, במעמד הצדדים.